

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi S. G. i W. P. - pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. G. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NBO 1/20 (obecnie: I NSW 22/20)
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2020 r.

oddala skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 kwietnia 2020 r. S. G. i W. P. – pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. G., wnieśli o stwierdzenie przewlekłości postępowania, toczącego się przed Sądem Najwyższym pod sygnaturą I NBO 1/20 (obecnie: I NSW 22/20), a ponadto o wydanie Sądowi Najwyższemu rozpoznającemu sprawę zalecenia niezwłocznego podjęcia odpowiednich czynności i wydania merytorycznego rozstrzygnięcia oraz o zasądzenie na ich rzecz sumy pieniężnej w wysokości po 20.000 zł.

W uzasadnieniu skarżący wskazali, że sprawy związane z zaskarżaniem uchwały Państwowej Komisji Wyborczej muszą być rozpoznawane w terminie 3 dni i nie ma tutaj znaczenia, czy sprawa jest typowa czy też jest sprawą o stwierdzenie nieważności postanowienia celowo wydanego z naruszeniem prawa,

w celu wyeliminowania kandydata S.G. z wyścigu o fotel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 75; dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Art. 12 ust. 1 ustawy stanowi, że skargę niezasadną sąd oddala.

Po dokonanej na potrzeby rozpoznania niniejszej skargi analizie akt sprawy toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NBO 1/20 (obecnie: I NSW 22/20) Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że brak jest podstaw do stwierdzenia w tej sprawie przewlekłości postępowania.

Postępowanie przed Sądem Najwyższym w sprawie I NBO 1/20 (obecnie: I NSW 22/20) zostało zainicjowane pismem W. P. – pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. G., z dnia 7 kwietnia 2020 r., obejmującym żądanie stwierdzenia nieważności postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym pod sygn. I NSW 11/20, zakończonego wydaniem postanowienia z dnia 6 kwietnia 2020 r.

Zarządzeniem z dnia 8 kwietnia 2020 r. sprawa została wpisana do repertorium NBO.

Zarządzeniem z dnia 22 kwietnia 2020 r. W. P. – pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. G., została wezwana do sprecyzowania charakteru prawnego pisma z dnia 7 kwietnia

2020 r. – w terminie tygodniowym pod rygorem uznania, że pismo to stanowi skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

W piśmie z dnia 28 kwietnia 2020 r. W. P. – pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. G., wskazała, że „w sprawie wystarczająco jasno wskazano, że chodzi w niej o zastosowanie instytucji prawnej wznowienia postępowania”.

Zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 2020 r., wobec sprecyzowania przez W. P. – pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. G., że pismo złożone w dniu 7 kwietnia 2020 r. stanowi skargę o wznowienie postępowania, zmieniono zarządzenie z dnia 8 kwietnia 2020 r. w ten sposób, iż sprawę wpisano do repertorium NSW, jednocześnie wykreślając ją z repertorium NBO. Na mocy przedmiotowego zarządzenia sprawa toczyła się dalej pod sygn. I NSW 22/20.

W dniu 17 czerwca 2020 r. w sprawie I NSW 22/20 wydane zostało rozstrzygnięcie kończące – postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2020 r., sygn. akt I NSW 11/20.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej przebieg postępowania przed Sądem Najwyższym, stwierdzić należy, że czas trwania postępowania w sprawie – w ocenie skarżących nadmierny, co w konsekwencji miało doprowadzić do powstania stanu przewlekłości – w rzeczywistości nie wykraczał poza czas konieczny dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych niezbędnych do rozstrzygnięcia. W szczególności podkreślić należy, że – wbrew twierdzeniom skarżących – Sąd Najwyższy nie był zobligowany do wydania rozstrzygnięcia w sprawie toczącej się pod sygn. akt I NSW 22/20 (dawniej: I NBO 1/20) w terminie 3 dni. Przedmiotowa sprawa toczyła się ze skargi o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2020 r., sygn. akt I NSW 11/20 – które to żądanie zostało sprecyzowane przez skarżącą W. P. – pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej S. G., w piśmie z dnia 28 kwietnia 2020 r. Żaden z przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1460), której Część pierwsza „Postępowanie

rozpoznawcze” – Księga pierwsza „Proces” – Tytuł VI „Postępowanie” – Dział VI „Wznowienie postępowania” reguluje kwestie wznowienia postępowania, nie przewiduje zaś, aby orzeczenie w przedmiocie wznowienia postępowania miało być wydane w ciągu 3 dni od dnia złożenia skargi.

Wobec powyższego, mając na uwadze także okoliczność, że postępowanie w sprawie toczącej się pod sygn. I NSW 22/20 zostało już zakończone – wydaniem w dniu 17 czerwca 2020 r. postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2020 r., sygn. akt I NSW 11/20 – brak było podstaw do stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie w rozumieniu art. 2 ust. 1 u.s.p.p. Należy przy tym podkreślić, że jedyną podawaną przez skarżących okolicznością, która miałaby świadczyć o zwłoce w podejmowaniu czynności procesowych przez Sąd Najwyższy, była okoliczność, że Sąd Najwyższy nie rozpoznał sprawy toczącej się pod sygn. akt I NSW 22/20 (dawniej: I NBO 1/20) w terminie 3 dni – do czego, jak już była o tym mowa powyżej, Sąd Najwyższy nie był w żaden sposób zobligowany.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 12 ust. 1 u.s.p.p., orzekł jak w sentencji postanowienia.